

คู่มือนำทางสำหรับต้นกล้านักอนุรักษ์

รวมคำแนะนำจากทำเนียบผู้ชนะ
รางวัลวิตลีย์
(Whitley Award)

คู่มือนี้เกิดจากความร่วมมือระหว่าง

CONSERVATION
OPTIMISM

คำนิยม

ณ บัดนี้ คือช่วงเวลาในโลกที่ต้องการคนคิดบวกมากที่สุด สำหรับคนที่มีใจรักสิ่งแวดล้อมอย่างพวกเรา บางครั้งปัญหาและความท้าทายดูเหมือนจะมากเกินไปเมื่อต้องเผชิญการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ มลภาวะ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศทั่วโลก ตลอดจนผู้นำโลกที่มีความเห็นไม่ตรงกันสักทีว่าจะต้องวางมาตรการอะไรบ้าง

อย่างไรก็ดี เหตุควรให้คิดบวกนั้นมีอยู่รอบตัวเรา เพียงดูงานของนักอนุรักษ์และชุมชนท้องถิ่นทั่วโลก ที่ลงมือปกป้องสัตว์ป่าและสิ่งแวดล้อมของเขา นี่คือพันธกิจของกองทุน Whitley Fund for Nature เรามุ่งสนับสนุนงานของผู้พิทักษ์ธรรมชาติและเชิดชูให้งานของเขาได้รับความสนใจที่คู่ควร ประสบการณ์ของผู้ชนะรางวัลวลิตีลีย์ทุกคนนั้นแตกต่างกันไม่ซ้ำกัน และความสำเร็จทั้งหมดของพวกเขาเป็นบทพิสูจน์ได้ว่า ไม่ว่าคุณจะมาจากที่ไหนและไม่ว่าอุปสรรคจะดูยิ่งใหญ่เพียงใด งานอนุรักษ์นั้นมีความหมายและสร้างความเปลี่ยนแปลงให้กับโลกได้ คู่มือเล่มนี้จึงได้ถอดบทเรียนอันมีค่าจากประสบการณ์ของนักอนุรักษ์รุ่นพี่ ว่าเขาผ่านอุปสรรคต่างๆ มาได้อย่างไร

ทักษะที่จำเป็นสำหรับงานอนุรักษ์นั้นไม่ใช่ทักษะที่สอนกันในโรงเรียน และการเรียนรู้ด้วยการ “ลงมือทำจริง” อาจดูยากเย็นและโดดเดี่ยวสำหรับนักอนุรักษ์วัยเยาว์ในพื้นที่ห่างไกล ผู้ต้องการจัดการปัญหาที่ซับซ้อนและเร่งด่วน ในคู่มือเล่มนี้ นักอนุรักษ์แนวหน้าในวงการอันหลากหลายของพวกเขาจะแบ่งปันบทเรียนชีวิต ให้คำแนะนำ แรงบันดาลใจ รวมไปถึงกำลังใจแก่ผู้ที่กำลังจะเริ่มเดินบนเส้นทางเดียวกับพวกเขา

เราได้กลั่นกรองแนวคิดและความรู้ของผู้ชนะรางวัลวลิตีลีย์จากทั่วโลกมาไว้ในคู่มือเล่มเล็กนี้ จึงอาจพูดได้ว่า คู่มือของเราจะรับหน้าที่เป็น “พี่เลี้ยง” ให้นักอนุรักษ์มืออาชีพที่เพิ่งเริ่มต้น ทั้งนี้ ความรู้ในหน้าหนังสือของเรานั้นไม่ใช่ “สูตรสำเร็จ” เพราะในวงการอนุรักษ์ สูตรสำเร็จไม่มีอยู่จริง หากแต่เป็นคำแนะนำและตัวช่วยในการตัดสินใจ เพื่อให้ผู้อ่านได้นำไปต่อยอดและวางแผนด้วยตัวเองให้สอดคล้องกับบริบทในการทำงานของเขา

ดิฉันขอแนะนำคู่มือเล่มนี้ให้กับนักอนุรักษ์ทุกคน ทุกหนทุกแห่ง ไม่ว่าจะอายุมากหรือน้อย ไว้เป็นแหล่งเรียนรู้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ และสานต่อความหวังเพื่อวันข้างหน้าของพวกเราทุกคน

Paula Kahumbu (ประธาน WildlifeDirect และผู้ชนะเลิศรางวัลวลิตีลีย์ปี 2021)

สารบัญ

คำนำ	1
ภาพรวม	3
เคล็ดลับสำหรับสร้างความร่วมมือ.....	5
พลังแห่งการสื่อสาร.....	8
จัดการโครงการโครงการยังไงให้ราบรื่น.....	11
นำผู้อื่นด้วยความรัก.....	14
ทำอย่างไรเมื่อกำลังใจเริ่มถดถอย.....	17
ศิลปะแห่งการระดมทุน	20
คำแนะนำก่อนเริ่มต้น.....	23
พบคณะผู้จัดทำ.....	25

คำนำ

เราเชื่อว่ามนุษย์และธรรมชาติสามารถอยู่ร่วมกันได้และแบ่งปันเคียงข้างกันได้บนโลกใบนี้ แต่ก่อนที่ภาพความฝันนี้จะกลายเป็นความจริงได้ ต้องให้คนหมู่มากรู้สึกถึงพลังในตัวเขาเองที่จะเป็นผู้ปกป้องธรรมชาติเสียก่อน

คู่มือฉบับนี้สร้างมาเพื่อให้คำแนะนำและกำลังใจแก่นักอนุรักษ์รุ่นเยาว์ที่ต้องการสร้างความเปลี่ยนแปลงเพื่อธรรมชาติ เราจึงได้ถอดบทเรียนจากความรู้และประสบการณ์ของผู้ชนะรางวัลวีลิตีย์ (Whitley Award) ซึ่งสนับสนุนโดย Whitley Fund for Nature (WFN)

WFN เป็นองค์กรการกุศลในสหราชอาณาจักร มุ่งสนับสนุนผู้พิทักษ์ธรรมชาติในระดับท้องถิ่นจากทั่วโลกได้ ผู้ที่ใช้ข้อมูลทางวิทยาศาสตร์อันทันสมัยเป็นแนวทางการทำงาน และเป็นผู้นำโครงการระดับรากหญ้าด้วยความรักความทุ่มเท นักอนุรักษ์ดังกล่าวทุกๆ คน กำลังสร้างผลดีที่จับต้องได้กับสัตว์ป่า สิ่งแวดล้อม และคนในชุมชนของเขา ความสำเร็จของเขาเหล่านี้จะเป็นแรงบันดาลใจชั้นดีแก่นักอนุรักษ์ที่เพิ่งเริ่มลงมือทำงาน

เพื่อการนี้ ทางผู้จัดทำได้สัมภาษณ์ผู้ชนะรางวัลวีลิตีย์ 13 ท่าน และตั้งคำถามใน 6 หัวข้อหลักกับพวกเขา ได้แก่ การร่วมงานกับผู้อื่น การสื่อสาร การจัดการโครงการ ความเป็นผู้นำ ความเป็นอยู่ที่ดีของตนเอง ความอดทนอดกลั้น และการเรียกรายเงินสมทบทุน ทั้งนี้ ผู้ชนะทุกคนได้เล่าประสบการณ์ในเส้นทางอาชีพของเขาในเชิงลึก ไม่เลี่ยงเนื้อหาที่อึดอัดหรือซับซ้อน และได้แบ่งปันความรู้ที่ล้ำค่าให้แก่เรา

Conservation Optimism นั้นก่อตั้งบนความเชื่อที่ว่า การรักษาอนาคตโลกของเรา ขึ้นอยู่กับการสร้างพลังให้คนทั่วทั้งโลกกล้าที่จะลุกขึ้นสู้เพื่อธรรมชาติ การแบ่งปันคำแนะนำสำหรับนักอนุรักษ์แรกเริ่มเป็นส่วนสำคัญในการบรรลุเป้าหมายดังกล่าว และ Whitley Fund for Nature ได้เล็งเห็นความสำคัญของการให้ความรู้แก่เยาวชนเช่นกัน เราหวังว่าท่านจะได้รับประโยชน์จากคู่มือเล่มนี้ ซึ่งพวกเราได้ร่วมมือกันจัดทำให้อ่าน การร่วมงานระหว่างทีมงานของพวกเราเป็นประสบการณ์ที่ล้ำค่า เช่นเดียวกับคำตอบที่เราได้จากผู้ชนะรางวัลวีลิตีย์

ขอแสดงความขอบคุณอันเปี่ยมไปด้วยความหวัง

Julia Migné (ผู้อำนวยการ Conservation Optimism) และ
Danni Parks (ผู้อำนวยการ Whitley Fund for Nature)

ภาพรวม

ไม่มีเวลาอ่านคู่มือทั้งเล่มหรือ? ไม่ต้องกังวลไป เราได้กลั่นใจความสำคัญจากเหล่าผู้ชนะรางวัลวิติลีย์มาให้คุณแล้ว

เคล็ดลับสำหรับสร้างความร่วมมือ

1. หาแนวร่วมจากทุกที่ ทั้งในและนอกวงการ
2. เอาใจเขามาใส่ใจเรา
3. เน้นความยืดหยุ่น และทักษะการปรับตัวตามผู้อื่น
4. ให้เกียรติ และพยายามเข้าใจทุกๆ ฝ่าย
5. สร้างความเชื่อใจระหว่างฝ่าย ด้วยความสัมพันธ์ที่ยืนยาว

พลังแห่งการสื่อสาร

1. ทำสารให้เรียบง่ายเข้าใจ
2. เตือนความจำให้คนนึกถึงความสวยงามของธรรมชาติ
3. หาช่องทางเข้าถึงใจคน
4. ปรับแต่งสารให้เหมาะสมกับผู้รับสารที่ต้องการ
5. แสดงความรักในงาน และความคิดในแง่บวก

จัดการโครงการอย่างไรให้ราบรื่น

1. ทบทวนว่าเรามีศักยภาพอะไรที่จะนำมาช่วยงานได้บ้าง
2. ตั้งเป้าหมายตามสภาพความเป็นจริง
3. เรียนรู้จากความผิดพลาด
4. เอาตัวเองเข้าไปคลุกคลีกับบริบทท้องถิ่น
5. สร้างทีมที่แข็งแกร่ง

นำผู้อื่นด้วยความรัก

1. รับฟังคนรอบข้างเสมอ
2. ใจกว้างกับผู้อื่น และแสดงใจรักในงาน
3. อ่านอารมณ์ผู้อื่น และปรับตัวตามความต้องการของเขา
4. สนับสนุนผู้อื่นให้เป็นผู้นำ
5. ถ่อมตัว และให้โอกาสคนอื่นเฉิดฉาย

ทำอะไรเมื่อใจเริ่มถดถอย

1. สร้างเครือข่ายคนใกล้ชิดที่จะคอยสนับสนุนเราได้
2. ลาพักงานให้เป็นกิจวัตร
3. เต็มกำลังใจด้วยพลังบวก
4. ใช้เวลากับธรรมชาติ
5. มองไปข้างหน้า สู้เป้าหมายที่ต้องการ

ศิลปะแห่งการระดมทุน

1. ให้ผู้บริจาคมีส่วนร่วม
2. ห้ามมโนใจเพื่อ “ขาย” งานของเรา
3. เข้าใจว่าผู้บริจาคต้องการอะไร
4. สร้างความสัมพันธ์กับผู้บริจาค
5. พร้อมปรับตัวเสมอ

คำแนะนำก่อนเริ่มต้น

1. เริ่มที่ตัวเอง
2. เรียนรู้จากการลองผิดลองถูก
3. สร้างนิชของตัวเอง
4. เริ่มจากสวนหลังบ้าน
5. เรียนรู้จากศาสตร์และแวดวงอื่นๆ

เคล็ดลับสำหรับสร้างความร่วมมือ

การทำงานร่วมกับภาคส่วนต่างๆ เป็นส่วนสำคัญมากในงานอนุรักษ์ แต่จะสร้างความร่วมมือที่ประสบความสำเร็จยังไงดี? และเราควรจะทำร่วมกับใคร? บรรดาผู้ชนะรางวัลวิตลีย์มีความเห็นเรื่องนี้เยอะทีเดียว ถ้าอยากรู้ว่าต้องทำยังไง อ่านต่อได้เลย!

“สร้างเครือข่ายขึ้นมา , และอย่าทำงานอยู่คนเดียว คนเรามีอะไรให้เรียนรู้จากผู้อื่นเยอะมาก โดยเฉพาะคนที่ไม่ได้ทำงานใกล้ชิดกับเรา และแน่นอนว่าควรร่วมงานกับคนที่ไม่ใช่ นักอนุรักษ์มืออาชีพด้วยนะ ความสนุกอย่างหนึ่งเลยของอาชีพนี้ คือการหาพวกเพิ่มครับ!” - Rodrigo Medellín

วิธีทำตามคำแนะนำของรอดริโก ผู้เป็นนักอนุรักษ์ค้างคาวอยู่ในเม็กซิโก คือการลงจากหอคอยงาช้างและไม่ลดละที่จะก้าวออกจาก comfort zone ของตัวเองเสมอ ทั้งนี้ ก็จำเป็นต้องพิจารณาเลือกคนที่จะร่วมงานด้วยก่อนจะสร้างเครือข่ายขึ้นมาจริงๆ จังๆ

Hotlin Ompusunggu เป็นสัลดแพทย์ช่องปากที่ย้ายไปยังเกาะสุมาตราเมื่อปี 2019 และได้ก่อตั้งองค์กรภาคประชาสังคม (NGO) ชื่อว่า “Healthy Planet” ด้วยเงินสนับสนุนต่อเนื่องจาก WFN เธอบอกว่าการร่วมงานที่เธอประทับใจที่สุดตั้งแต่ทำอาชีพเป็นนักอนุรักษ์มา คือการร่วมมือกับชุมชนที่อยู่ใกล้ชิดกับป่าดิบชื้น “สิ่งที่ดีที่สุดสำหรับฉันคือ เมื่อทุกฝ่ายรับฟังกัน แครพกันและกัน ให้เกียรติซึ่งกันและกัน และแสดงความเชื่อถือ ความโปร่งใสแก่กัน” ส่วน Marleny Rosales-Meda ที่ทำงานเกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรป่าอย่างยั่งยืนในประเทศกัวเตมาลา ก็เห็นด้วยเรื่องการทำงานร่วมกับชุมชนในพื้นที่ และเสริมว่า “ที่สำคัญมากๆ คือต้องให้คนในพื้นที่มีส่วนร่วม และให้เกียรติกัน ให้เขาได้รู้สึกว่าการร่วมมือร่วมแรงของเขามีค่า”

Dino J. Martins นักกีฏวิทยาชาวเคนยา กล่าวว่า การเข้าหาและสร้างความร่วมมือกับเกษตรกรนั้น เป็นส่วนสำคัญมากในการเสริมความรู้ความเข้าใจเรื่องแมลงผสมเกสร และการคุ้มครองพันธุ์แมลง เขาอธิบายว่า “ตั้งแต่เล็ก แม่ของผมนี่สอนว่า ถ้าจะจับแมลง ใช้น้ำหวานดีกว่าน้ำเปล่า ผมจึงยึดคำสอนนี้เป็นหลักช่วยในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ว่าต้องฟังเขา ให้เกียรติเขา เข้าใจเขา จึงจะทำงานได้ราบรื่น”

Dino เชื่อในพลังของความประทับใจ และมักเอาแมลงต่างๆ เช่น เพลี้ย (“ที่นับเป็นมารร้ายสำหรับชาวนา”) ใส่ใต้กล้องจุลทรรศน์ให้เกษตรกรได้ดู เขาบอกว่า “ทุกคนจะตกตะลึงอ้าปากค้างกันไปเลย” พอได้เห็นสัตว์ตัวน้อยๆ อย่างใกล้ชิดแบบนี้ Pablo Borboroglu นักอนุรักษ์นกเพนกวินในอาร์เจนตินา เข้าใจหลักการนี้เช่นกัน “งานอนุรักษ์มันมีหลายแง่มุมไม่ได้เหมือนงานทั่วๆ ไป จึงสำคัญมากที่จะต้องสร้างความผูกพันทางอารมณ์กับเพื่อนร่วมทีม และชุมชนที่เกี่ยวข้อง”

อย่างไรก็ดี โปรดจำไว้ว่าการสร้างสัมพันธ์กับผู้อื่น ไม่ว่าจะที่ใด ต้องใช้เวลาและความพยายาม Laury Cullen ทำงานร่วมกับชุมชนหลากหลายในแถบป่าชายฝั่งมหาสมุทรแอตแลนติกในประเทศบราซิล และอธิบายว่า “งานของเราเกี่ยวข้องกับชุมชนท้องถิ่นเยอะมากๆ จึงต้องคำนึงถึงเรื่องศักดิ์ศรีของชาวบ้านและความเชื่อใจกันของทุกฝ่าย ถ้าทีมงานหน้าเดิมๆ ได้ร่วมมือกับคนท้องถิ่นกลุ่มเดิมเป็นเวลานาน ก็จะเกิดความสัมพันธ์และความคุ้นเคย ผมเลยจะแนะนำว่า การลงพื้นที่เป็นระยะเวลายาวนานต่อเนื่องนั้นสำคัญมาก ถ้าคุณต้องการสร้างความไว้วางใจกับชุมชนในพื้นที่นั้น”

Shivani Bhalla ผู้ที่ทำงานรณรงค์การอยู่ร่วมกันระหว่างคนและสัตว์น้กล่า ในประเทศเคนยา เห็นด้วยว่าการสร้างความร่วมมือต้องใช้เวลา แต่ก็เสริมด้วยว่า เราจำเป็นต้องรู้ว่าเมื่อไหร่จะต้องล้มเลิกการร่วมงานที่ไม่เป็นผล “หลักสำคัญของการร่วมมือคือต้องใช้เวลาดูดีๆ อย่าผลิผลลาม อีกรายอย่างคือ บางทีมันก็ไม่เกิดผลขึ้นมา เพราะฉะนั้นไม่ต้องกลัวหรือเกรงใจที่จะบอกอีกฝ่ายว่า ขอโทษด้วย เราต้องไปต่อแล้ว”

Laury Cullen ที่เรือนเพาะชำต้นไม้ในชุมชนในบราซิล

สำหรับองค์ประกอบสุดท้ายเพื่อความร่วมมือที่ประสบความสำเร็จ Caleb Ofori-Boateng นักสัตววิทยาผู้เชี่ยวชาญด้านสัตว์เลื้อยคลานคนแรกของประเทศกาน่า กล่าวว่า ต้องจำไว้ให้มันว่าไม่ใช่ทุกคนที่จะคิดแบบเดียวกับเรา “ทุกคนมีความต้องการแตกต่างกันไป และทุกคนต่างมีเหตุผลที่จะร่วมมือหรือไม่ร่วมมือแตกต่างกันไปด้วย” การเอาใจเขามาใส่ใจเรานั้นจึงเป็นวิธีชั้นเยี่ยมในการเข้าถึงพื้นที่ที่เราลงไปทำงาน ซึ่งต้องอาศัยความยืดหยุ่นและความสามารถในการปรับตัว “เราต้องพร้อมจะมองหาทางออกร่วมกับผู้อื่นเสมอ และต้องเปิดใจรับความคิดหรือวิธีแก้ปัญหาใหม่ๆ” นักอนุรักษ์กอริลลาจากอุกันดา Gladys Kalema-Zikusoka กล่าวว่า “ฉันคิดว่าวงการนี้ต้องการความยืดหยุ่นสูงมาก ถ้าตั้งต้นไม่ยอมปรับตัวก็จะทำตามเป้าหมายไม่สำเร็จ”
คำอธิบายภาพ: ลอรี คัลเลน ณ เรือนเพาะชำต้นไม้ในชุมชนในประเทศบราซิล

“หัวใจของการอนุรักษ์คือผู้คน เราจึงต้องพยายามให้ทุกคนร่วมมือกัน ถ้าเราไม่ย่อท้อและทำงานเสมอต้นเสมอปลาย คนอื่นมักจะรับฟังเรา” - Purnima Barman

พลังแห่งการสื่อสาร

ตอนนี้รู้แล้วว่าใครมีส่วนได้ส่วนเสีย เป็นภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในโครงการบ้าง แต่พอจะต้องถ่ายทอดเป้าหมายให้ผู้ฟังเหล่านี้เข้าใจละ ต้องทำอย่างไร? ผู้ชนะรางวัลวลิตีลีย์ทั้งหลายของเรา จำต้องกลายเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการสื่อสารไปโดยบังคับ เพื่อเสริมสร้างโอกาสความสำเร็จและต่อยอดโครงการของเขา ในบทนี้ ทุกคนจะมาแบ่งปันเคล็ดลับและบทเรียนที่ได้กับเรา

“จริงๆ ฉันเสียใจที่ไม่ได้สื่อสารกับคนอื่นมากกว่านี้ตอนที่ทำงาน เพราะฉะนั้นให้เธอสื่อสารออกมาทุกอย่างนั่นแหละ! อย่าไปกังวลเรื่องรายละเอียด เพราะท้ายสุดแล้วรายละเอียดไม่สำคัญเลย ถ้าเรากำลังประชาสัมพันธ์ให้คนทั่วไป แต่ที่สำคัญที่สุดคือต้องมีความมั่นใจเต็มร้อย” - Amanda Vincent

Marleny Rosales-Meda เน้นย้ำความสำคัญของการสื่อสาร โดยเสริมว่า ในฐานะนักอนุรักษ์ “เราต้องหัดวิธีการสื่อสารใหม่ ถึงจะส่งสารให้ถึงผู้รับได้” เธอเชื่อว่า การพยายามปรับตัวเพื่อเข้าถึงผู้ฟัง จะช่วยให้สารของเราชัดเจนและระดมให้ผู้อื่นมาช่วยกันปกป้องธรรมชาติได้มากขึ้น

คำอธิบายภาพ: เด็กๆ พื้นฐานชาว Maya-Q'eqchi' ขณะเรียนรู้เรื่อง Permaculture และการฟื้นฟูพายุกรป่าผ่านกิจกรรมบูรณาการ

Amanda Vincent นักชีววิทยาทางทะเลที่ทำงานอยู่ในประเทศฟิลิปปินส์ มีกฎทองสามข้อเรื่องการสื่อสาร ได้แก่ รู้ว่าอยากสื่ออะไร รู้ว่าอยากสื่อให้ใคร และทำให้เรียบง่ายเข้าใจ กฎข้อสองที่ว่าด้วยการรู้กลุ่มเป้าหมายนั้น ถูกใจ Elena Bykova

นักสัตววิทยาผู้เชี่ยวชาญด้านสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมจากประเทศอุซเบกิสถาน เธอเชื่อว่าเราต้องพยายามสื่อสารกับคนทุกระดับในสังคม โดยอธิบายว่า “เราต้องพยายามจนเข้าหาคลื่นความถี่เดียวกับคนที่เราคุยด้วยเสมอ โดยเฉพาะกับคนในชุมชน ในพื้นที่ที่เราพยายามเข้าไปคุ้มครอง”

เราควรตระหนักถึงพลังในการแบ่งปันความสวยงามของธรรมชาติให้ผู้
อื่น เพื่อเป็นแรงบันดาลใจให้เขาสนับสนุนงานอนุรักษ์ เรามีสารและข้อมูล
จริงจังมากมายที่อยากสื่อให้คนทั่วไป แต่ Dino J. Martins ทำให้เราระลึก
ได้ว่า

การสร้างสายใยระหว่างผู้คนและความสวยงามน่าตะลึงของสัตว์ป่าที่ต้องการปกป้องนั้นเป็นสิ่ง
สำคัญ “เรื่องยากของการอนุรักษ์แมลงคือ คนจำนวนมากกลัวแมลง”
“วิธีของผมคือแค่ ให้นำคนได้มอง ได้เห็นรูปร่าง สีสันทของพวกมัน” เขากล่าว “การให้คนนั่ง
เงียบๆ อยู่กับแมลง ฝึามองเขา เป็นกลวิธีที่ทรงพลังมากเพราะทำให้เขาได้เห็นว่ามันก็เป็น
สัตว์ตัวเล็กๆ ที่หน้าตาแปลกประหลาดเหมือนไม่ได้มาจากโลกนี้ แต่ก็ยังมีอะไรเหมือนกับเรา
มากเหลือเกิน”

Amanda เองก็เคยมีประสบการณ์ที่คล้ายกัน เธออธิบายว่า คนส่วนมากมักไม่นึกถึงปลาว่าเป็น
“สัตว์ป่า” “ยังเป็นเรื่องยากที่จะทำให้คนเข้าใจว่าปลาก็เป็นสัตว์ป่า และสมควรได้รับการปกป้อง
อนุรักษ์” เธอเสริม Amanda กล่าวว่า ม้าน้ำ ซึ่งเป็นสัตว์ที่เธอศึกษาเป็นพิเศษ ได้ช่วยเธอทะลาย
เกราะกำบังมากมาย “ฉันคิดว่าการที่เราเลือกเน้นความสนใจไปที่ม้าน้ำ ถือว่าเวิร์กมาก ม้าน้ำ
เองเป็นสัตว์ที่น่าสนใจมากอยู่แล้ว แล้วยังช่วยเปิดประตูให้คนเข้ามาสนใจสัตว์น้ำอื่นๆ อีกมาก”
การเลือกกรอบที่นำมาใช้นำเสนองานก็สำคัญอย่างยิ่ง และจะช่วยเพิ่มความสนใจในงานของคุณ
ได้มากด้วย

การเลือกกรอบเพื่อถ่ายทอดสารแก่ผู้ฟังที่เราอยากเข้าถึง เป็นส่วนสำคัญอีกอย่างใน
กระบวนการทำงาน ในงาน อนุรักษ์กวางแอนทิลโลปไซกาของ Elena Bykova
เธอต้องเข้าถึงชุมชนในพื้นที่หลากหลายชุมชน เธออธิบายว่า “เรากลับมาเจอพวกเขาเป็น
ประจำ และพยายามโยงกวางไซกาเข้าหาประวัติศาสตร์และความเชื่อพื้นบ้านให้มากที่สุด จน
พวกเขาเกิดสนใจ” เธอกล่าวเพิ่มว่า “ขั้นต่อไปก็คือ ทำให้เขาเห็นว่าอนาคตของกวางไซกา ไม่
ได้ขึ้นอยู่กับนักวิทยาศาสตร์ นักวิจัยจากข้างนอก แต่ชาวบ้านเองมีบทบาทสำคัญโดยตรงในการ
ปกป้องสัตว์ป่าสายพันธุ์นี้ เราเลยเชิญชวนให้พวกเขาหันมาทบทวนพฤติกรรมของตนเอง และ
ผลกระทบที่เกิดจากการลอบฆ่ากวางพันธุ์นี้”

คนหลายๆ แบบ สนใจวิธีการสื่อสารไม่เหมือนกัน เราต้องคำนึงถึงประเด็นนี้ด้วย “สมมติว่า
เรากำลังร่วมงานกับรัฐบาล ถ้าเราจะเขียนรายงานวิจัยไปยาวๆ ก็เท่านั้น” Gladys Kalema-
Zikusoka อธิบาย “ราชการไม่อ่านหรอก เขาอยากได้อะไรที่กระชับมาก เพราะฉะนั้น ถ้าเรา
ทำวิจัยมาแล้วมีประเด็นอะไรที่อยากให้รัฐบาลนำไปสานต่อ หรือตรวจสอบเพิ่มเติม ต้องสรุป
ใจความสำคัญให้เขาไป” Rodrigo Medellin เน้นย้ำความสำคัญของการเปิดใจรับมุมมองให้
กว้างขวางด้วย “ต้องเข้าถึงผู้มีอำนาจตัดสินใจ เจ้าของที่ดิน ลูกๆ ของชาวบ้าน และกลุ่มคนทุกๆ
กลุ่มที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหาที่อยากแก้ไข

ที่นี่ เข้าใจความสำคัญของการเข้าหาคนหลายๆ กลุ่มด้วยกลวิธีที่แตกต่างกันไปแล้ว แต่จะทำ
ยังไงให้พวกเขารู้สึกพร้อมและกล้าที่จะลงมือทำอะไรบางอย่างเพื่อช่วยโลกล่ะ? Caleb Ofori-
Boateng เชื่อว่าการคิดแง่บวกเป็นสิ่งสำคัญ เขากล่าวว่า “ต้องเล่าเรื่องที่ทำให้คนมีความหวัง
แบ่งปันความโล่งสบาย จำไว้ครับว่าคนจะเลือกสิ่งดีก่อนสิ่งร้าย เพราะฉะนั้นเราต้อง “ขาย” ภาพ
ฝันของอนาคตที่สวยงาม และร่วมมือกันสร้างสรรค์ทางออกที่จะทำให้อนาคตนั้นเป็นจริงได้”

“ไม่ต้องคุยเรื่องวิทยาศาสตร์หรอก คุยกันเรื่องใจดีกว่า คนรู้สึกยัง
ไ้กับเรื่องที่เราเล่า อันนี้แหละสำคัญ!” – Pablo Borboroglu

การทำงานอนุรักษ์มักจะมาพร้อมการจัดการโครงการ แต่จะทำไมให้โครงการประสบความสำเร็จ? แล้วเราจะเพิ่มเติมขอบเขตการทำงานเพื่อสร้างผลลัพธ์มากขึ้นได้อย่างไร? ผู้ชนะรางวัลวิติลีย์ทุกท่านเคยลองผิทดลองถูกและเรียนรู้เรื่องพวกนี้มาทั้งหมดแล้ว และมีคำแนะนำให้เราหลายอย่างเลย

“สำคัญที่สุดคือ ต้องรู้ตัวเอง และรู้ว่าคุณจะให้อะไรกับงานอนุรักษ์ได้ ทุกคนมีทักษะ สมรรถภาพทางกาย ประสบการณ์ชีวิต และประสบการณ์การทำงานมาไม่เหมือนกันเลย เพราะฉะนั้นคิดทบทวนให้ดีว่าเราจะให้อะไรกับงานได้ และวิธีใดที่คุณจะช่วยให้ดีที่สุด” - Elena Bykova

สิ่งที่ต้องทำเป็นอย่างแรกๆ ในการจัดการโครงการ คือ การตั้งเป้าหมาย ใครๆ ก็คงอยากตั้งเป้าหมายยิ่งใหญ่ เพื่อบรรลุเป้าหมายที่ต้องการให้ได้มากที่สุด แต่ Caleb Ofori-Boateng เสนอว่า “ตั้งเป้าหมายที่ยึดตามความเป็นจริงดีกว่า เมื่อได้ผลสัมฤทธิ์จากตรงนั้นแล้ว เราก็ค่อยๆ นำไปต่อยอดได้”

Pablo Borboroglu เองก็เห็นด้วยกับการตั้งเป้าหมายตามความเป็นจริง ไม่ฟุ้งเฟ้อ และเสริมว่า “สิ่งสำคัญคือต้องเข้าใจปัญหาอย่างแตกฉานตั้งแต่แรกเริ่ม แล้วค่อยๆ คิดหาทางแก้” เขาเน้นย้ำว่า หากข้ามขั้นตอนนี้ไป เราอาจทุ่มเวลา เงิน และน้ำพักน้ำแรงไปกับแนวทางแก้ปัญหาที่ไม่สามารถนำไปใช้ในบริบทได้เลย

“จำเป้าหมายของตัวเองไว้” Pablo บอก “เราจะเจออุปสรรค เจออุปสรรค จนมานั่งนึกกับตัวเองว่า เฮ้ย เรามันไม่เก่งพอ หรือเราไม่ใช่คนที่เหมาะสำหรับงานนั้นงานนี้ แต่ความป็นป่วนแบบนี้เป็นสิ่งที่ไม่อาจหลีกเลี่ยง และพวกเรานักอนุรักษ์ก็ต้องเป็นคนที่ยืนอยู่ท่ามกลางพายุให้ได้”

งานอนุรักษ์เป็นงานที่ต้องใจเย็น ดูผลลัพธ์ระยะยาว และสู้อย่างจริงจัง Elena Bykova อธิบายว่า “งานอนุรักษ์ไม่ใช่การลงมือทำแค่วันเดียว หรือเดือนเดียว แต่เป็นงานที่ต่อเนื่องมาก คนที่ทำงานสายนี้จึงต้องเตรียมใจและรับความรับผิดชอบนี้ได้ตั้งแต่เริ่มต้น”

นักอนุรักษ์อย่างเราจะต้องมองการณ์ไกล แต่ในขณะเดียวกันก็ต้องเอาตัวเองเข้าไปคลุกคลีกับบริบทท้องถิ่น และเข้าใจภูมิหลังด้านวัฒนธรรมและความเชื่อในพื้นที่นั้นๆ Marleny Rosales-Meda อธิบายว่านี่เป็น “อะไรที่มีประโยชน์มากๆ และจะช่วยให้เราพนักำลั้งกับชุมชนพื้นบ้านเพื่อหาทางแก้ปัญหา ซึ่งจะทรงพลังมากกว่าคิดเองอยู่ฝ่ายเดียว”

ส่วนผสมสำคัญอีกอย่างหนึ่งในการจัดการโครงการ ซึ่งผู้ชนะรางวัลวิติลีย์ทุกท่านเห็นตรงกัน คือ การสร้างทีมที่แข็งแกร่ง ในขณะที่ Elena เน้นย้ำความสำคัญของการมีสมาชิกทีมที่หลากหลายและแตกต่างกัน Caleb เล่าให้เราฟังว่า ตอนหนุ่มๆ เขาเคยเชื่อว่าจะสามารถทำทุกอย่างได้ด้วยตนเอง แต่ก็ตระหนักได้ว่า “ถ้าอยากสร้างความเปลี่ยนแปลงจริงๆ ผมจะต้องเริ่มใส่ใจการขยายขอบเขตงานและกำลังคน”

Pablo เสริมว่า “ถ้าอยากจัดการโครงการใหญ่ๆ เราต้องระลึกในข้อจำกัดของตัวเอง และจ้างคนมาช่วย จ้างทนาย จ้างฝ่ายการเงิน นักจิตวิทยา ใครก็ตามที่ความต้องการมาร่วมทีม” ทีมของ Pablo เองนั้นมีโครงสร้างค่อนข้างโปร่ง จึงสามารถขยายหรือลดขนาดทีมได้ตามงานที่เข้ามา ทำให้เขาและทีมนี้ยืดหยุ่นและมีศักยภาพการปรับตัวสูง

การรับอาสาสมัครเข้ามาช่วยงานเป็นหนทางที่ดีที่จะเพิ่มผลสัมฤทธิ์จากโครงการ และทำให้คนได้มีโอกาสร่วมมือปกป้องธรรมชาติด้วย อย่างไรก็ตาม ศาสตราจารย์และนักอนุรักษ์ชาวตุรกี Çağan Sekercioğlu เน้นย้ำว่า “ถึงอาสาสมัครที่ดีจะช่วยให้งานของเรามีผลกระทบดีมากขึ้น เรายังต้องเลือกอาสาสมัครเหมือนเลือกลูกจ้าง” และมีขั้นตอนการคัดเลือกที่เป็นระบบ

การปรับตัวได้อย่างรวดเร็วเป็นทักษะที่สำคัญมากในงานอนุรักษ์ เช่นเดียวกับการเรียนรู้จากความผิดพลาด เพื่อให้สามารถฟื้นตัวจากสถานการณ์ร้ายๆ เพื่อทำงานต่อได้ Amanda Vincent อธิบายว่า “ถ้าเป็นคนกล้าเสี่ยง ผลักดันความเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอๆ มันก็ต้องมีผิดพลาดบ้างเป็นธรรมดา” คำแนะนำสำคัญของเธอในการเผชิญความผิดพลาดคือ “เวลามีอุปสรรคขวางทางเยอะๆ เราจะวิ่งหนีมันไม่ได้ แต่ต้องใช้วิธีวางแผนเส้นทางอย่างถี่ถ้วน” เธอเสริมว่าการไว้ใจทีมของตัวเองก็เป็นองค์ประกอบสำคัญในการจัดการโครงการ

ในฐานะนักอนุรักษ์สิงโต Shivani Bhalla ต้องเป็นคนที่ปรับตัวเก่งและยืดหยุ่นมาตลอดการทำงานหลายสิบปี “งานอนุรักษ์เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา และอันตรายที่ธรรมชาติต้องเผชิญก็เปลี่ยนไปเสมอเช่นกัน ถ้าย้อนกลับไปดูปัจจัยที่เป็นอันตรายต่อสิงโตเมื่อ 15 ปีก่อน เทียบกับของทุกวันนี้ จะเห็นว่าปัจจัยอันตรายเก่าๆ บางอย่างไม่ได้เป็นปัญหาอีกต่อไปแล้ว แต่ก็มีปัญหาใหม่ๆ เพิ่มขึ้นมา เราจึงไม่สามารถหยุดนิ่งได้ ต้องปรับตัวอยู่เสมอ ยืดหยุ่นได้ และคำนึงถึงปัญหาใหม่ๆ ถ้าเป็นไปได้ก็พยายามจัดการปัญหาใหม่ๆ ตลอดเวลาด้วย”

บางครั้งก็ยากจะตัดสินใจว่าจะขยายขอบเขตโครงการไปในทิศทางใด ขณะที่โครงการกำลังเติบโตตลอดเวลา หลักการสำคัญคือต้องไม่ให้ความไม่แน่นอนนี้หยุดเรา “ฉันคิดว่านักอนุรักษ์หลายท่าน โดยเฉพาะในแวดวงวิชาการ จะไม่ค่อยกล้าเริ่มต้นลงมือทำอะไร เพราะอยากมั่นใจเต็มร้อยก่อน” Amanda เล่า “แต่ความจริงแล้ว ฉันว่าในเวลาใดเวลาหนึ่ง พวกเราทุกคนล้วนมีข้อมูลเพียงพอจะตัดสินใจก้าวไปในทิศทางที่ถูกต้องเสมอ” เพราะฉะนั้นจึงต้องไม่หยุดอยู่กับที่ เช่นเดียวกับที่ Purnima Barman นักอนุรักษ์นกตะกราม (Greater Adjutant Stork) ในอินเดีย กล่าวไว้ว่า “เราต้องเอาพลังและแรงใจเข้ามาในงาน ต้องเป็นคนที่ตื่นตัวอยู่เสมอ!”

“คนที่ทำงานในวงการอนุรักษ์จะต้องคิดนอกกรอบเสมอ เพราะงานอนุรักษ์ไม่ได้เป็นแค่เรื่องของสัตว์หรือป่าไม้ แต่เป็นเรื่องของคนด้วย”
- Gladys Kalema-Zikusoka

นำผู้อื่นด้วยความรัก

ผู้ชนะรางวัลวลิตีลีย์ที่ถูกสัมภาษณ์ในคู่มือเล่มนี้ เป็นผู้นำในแวดวงทำงานของพวกเขา แต่จะทำอย่างไรถึงจะเป็นผู้นำที่ดีในทีมได้? ในบทนี้ ทุกคนได้แบ่งปันข้อคิดและคำแนะนำแก่นักอนุรักษ์รุ่นใหม่

- “เวลาเรามีใจรักในสิ่งที่ทำ รักงานตัวเอง รักสปิริตที่กำลังปกป้อง หรือพื้นที่ป่าไม้ หรืออะไรก็ตามแต่ ทุกคนจะสัมผัสความรักนั้นได้ ลูกทีมจะรู้สึกได้
- แล้วพลังนั้นก็ส่งต่อเป็นทอดๆ ทุกคนจะได้รับพลังใจจากคุณและอยากเป็นส่วนหนึ่งด้วย” - Pablo Borboroglu

การเป็นผู้นำก็คือการฟังผู้อื่น และไม่จำเป็นต้องเกี่ยวกับยศตำแหน่ง Hotlin Ompusunggu อธิบายว่า เธอให้ออกาสทุกคนเป็นผู้นำ เมื่อร่วมงานกับชุมชนท้องถิ่น เธอเสริมว่า “เวลาเราประชุมกับตัวแทนชุมชน เราจะหมั่นวงล้อเสียงทายเพื่อดูว่าใครจะเป็นคนนำการประชุม คนคนนั้นก็อาจเป็นแม่ครัว คนขับรถ หรือทำงานอะไรก็ได้ แต่ก็ยังมีโอกาสได้นำการประชุม”

ด้วยวิธีการนี้ เธอได้สร้างวัฒนธรรมการทำงานที่ทุกคนในทีมรู้สึกว่าคุณค่าของตัวเองมีเสียงที่สำคัญ “การทำอย่างนี้ทำให้เขาเห็นว่าเราเคารพ ให้เกียรติ และฟังเสียงของเขา ทุกครั้งที่ประชุม เราจะนั่งเป็นวงกลม จึงไม่มีใครนั่งหัวโต๊ะ เป็นประธานในที่ประชุม ทุกคนได้มีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน และไม่มีใครต้องนั่งหลังใคร เราพยายามสร้างโครงสร้างสังคมแบบนี้เพื่อให้ทุกคนรู้สึกว่ามีความเท่าเทียม และมีโอกาสพูดเหมือนๆ กันทุกคน”

Amanda Vincent เห็นด้วยกับประเด็นของ Hotlin และเชื่อว่า งานจะคืบหน้าได้ก็ต่อเมื่อเราตระหนักถึงความต้องการของผู้อื่น การรับฟังทีมของเราและประเมินว่าเขาต้องการอะไร จึงสำคัญมาก สำหรับ Amanda ส่วนประกอบสำคัญในการเป็นผู้นำคือ ใจรักในงาน ความมุ่งมั่น และ “ความเมตตาอารีที่พื้ใหญ่ๆ เลย”

Shivani Bhalla กับหญิงพื้นเมืองในเคนยา

การอ่านอารมณ์ของผู้อื่น เพื่อนำไปปรับวิธีการนำ เป็นอีกอย่างที่ผู้ชนะรางวัลวิสัยทัศน์หลายท่านกล่าวถึง Çağan Sekercioğlu อธิบายว่า การฟังผู้อื่นเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในการเป็นผู้นำของเขา โดยเสริมว่า “คนบางคนอาจไม่กล้าเข้าหาหัวหน้า เราจึงต้องพยายามเรียกเขามาคุยเป็นระยะๆ ว่าเขาเป็นอย่างไรบ้าง” Marleny Rosales-Meda ต้องฝึกฝนทักษะการเป็นผู้นำในฐานะหญิงสาวท่ามกลางผู้ชายหนุ่มๆ เธออธิบายว่า ในที่ที่เธอทำงานอยู่ในกัวเตมาลา “ผู้ชายมักเป็นฝ่ายตัดสินใจ และผู้หญิงมักถูกมองว่าอ่อนแอกว่า” กว่าผู้อื่นจะเชื่อมั่นในศักยภาพของเธอ ก็ต้องพยายามหนักพอสมควร แต่เธอเชื่อมั่นว่าผู้หญิงมีคุณค่าพิเศษที่สามารถนำมาใช้ในตำแหน่งผู้นำได้ เธอกล่าวว่า “ผู้หญิงอย่างเรามักมีวิสัยทัศน์ที่กว้างขวาง มองระยะยาว และละเอียดมากกว่า เรามักจะอ่อนไหวต่อความรู้สึกผู้อื่น และมีทักษะการไกล่เกลี่ยความขัดแย้ง และทำงานเป็นทีมได้ดี”

Shivani Bhalla เองก็กำลังเรียกร้องให้มีผู้หญิงในตำแหน่งผู้นำมากขึ้น และอยากฝากข้อความสำคัญอย่างหนึ่งให้แก่ผู้ทำงานในแอฟริกาโดยเฉพาะ “ถ้าคุณเป็นผู้ชายที่อยู่ในตำแหน่งผู้นำ ให้โอกาสผู้หญิงด้วย! ในแอฟริกา มีนักอนุรักษ์มากมายที่ไม่ได้มีโอกาสเลื่อนขั้นหรือไต่เต้าขึ้นมาเป็นผู้นำเลย ผู้นำในวงการอนุรักษ์ในแอฟริกา เป็นผู้หญิงอยู่เพียง 5% และเราต้องดึงตัวเลขนั้นให้สูงขึ้นให้ได้ ผู้หญิงก็ต้องฝ่าฟัน ก้าวข้ามสิ่งกีดขวางที่เราเผชิญอยู่เสมอ และฝ่ายผู้ชายก็ต้องคอยสนับสนุนด้วย” เธอเสริมว่าความหลากหลายในทีมเป็นสิ่งสำคัญมาก ที่ผู้นำคนอื่นๆ ต้องใส่ใจเช่นกัน “เราต้องผลักดันส่งเสริมผู้นำที่มาจากแอฟริกาจริงๆ ได้แล้ว แทนที่จะเอาแต่ส่งเสริมคนจากด้านนอกที่เข้ามาสั่งสอนเราว่าต้องทำอะไร”

Rodrigo Medellín เสริมว่า อีกส่วนสำคัญของการเป็นผู้นำ คือการไม่ตัดตัวเลือกทิ้ง ไม่มองข้ามใครเลย เราไม่อาจรู้ได้ว่าใครจะกลายเป็นพันธมิตรสำคัญในอนาคต หรือใครในทีมจะมีทักษะที่เรานึกไม่ถึงมาก่อน

แต่เราจะทำให้เพื่อนร่วมงานสนใจและตื่นเต้นกับงานได้อย่างไร? Elena Bykova เชื่อว่าความรักเป็นชิ้นส่วนสำคัญในการสร้างแรงใจทำงาน “ความรักสำคัญเหลือเกิน! คุณต้องรักในสิ่งที่ทำ และรักสปิริตที่คุณจะช่วย หรือรักในพื้นที่ที่ทำงานอยู่” Amanda เสริมด้วยว่า การสร้างความหวังในทีมนั้นก็สำคัญ

ส่วนผสมอย่างสุดท้าย สำหรับ Shivani คือ การถ่อมตัว และให้โอกาสลูกทีมได้เฉิดฉายและแสดงศักยภาพเท่าที่จะทำได้ “อย่าไปนึกถึงอีโก้ตัวเอง ให้นึกถึงทีมก่อนเป็นอันดับแรก ฉันคิดว่าความล้มเหลวหลายอย่างในวงการอนุรักษ์เกิดจากการสนใจแค่หัวหน้าองค์กรอยู่คนเดียว เหมือนเป็น

“คุณควรเป็นตัวแทนของความรู้สึกดี, ความกระตือรือร้น ตื่นเต้น และคิดบวก ให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ นอกจากนั้นก็ต้องพยายามให้ทุกคนในทีมรับรู้ถึงผลสัมฤทธิ์และความสำเร็จทุกอย่างที่ได้มา”
– Amanda Vincent

ทำอะไรเมื่อกำลังใจเริ่มถดถอย

นักอนุรักษ์อย่างเราต้องเจอเรื่องหดหู่อยู่บ่อยครั้ง เช่น ระบบนิเวศถูกทำลาย หรือสปีชีส์สัตว์สูญพันธุ์ บางครั้งอาจยากที่จะเดินต่อไปได้ แล้วผู้ชนะรางวัลลิตลีย์มีวิธีเยียวยาตัวเองอย่างไรบ้าง เมื่องานอนุรักษ์เริ่มดูยากเกินรับมือ?

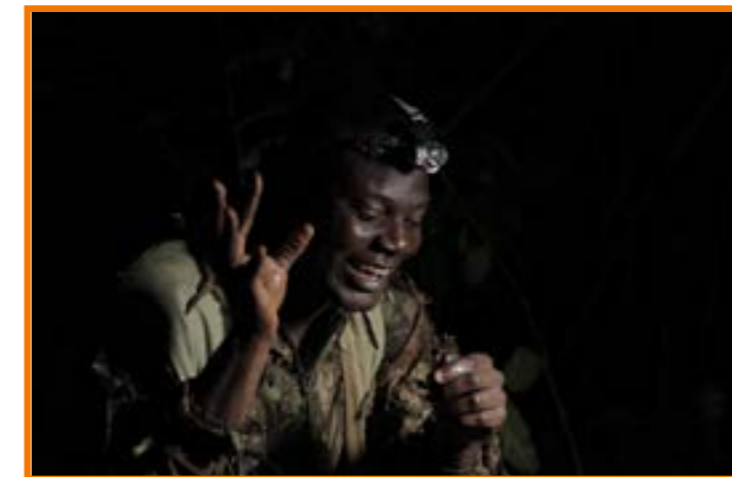
“นักอนุรักษ์กำลังทำงานเพื่อช่วยโลก เมื่อเราช่วยปกป้องสัตว์ที่ละสปีชีส์ ช่วยต้นไม้ที่ละต้น เรากำลังทำให้โลกเป็นที่ที่ดีขึ้นสำหรับมนุษยชาติทั้งหมดทั้งหมด ทุกคนจะต้องตระหนักถึงความสำคัญของนักอนุรักษ์ในการปกป้องอนาคตของพวกเขา และสนับสนุนพวกเขาเต็มที่ ในภาษาถิ่นของผม เรามีสุภาษิตอยู่อันหนึ่ง ความประมาทว่า “ถ้าจะไม่ช่วย ก็อย่าทำให้งานฉันยากขึ้น” (คล้ายกับ “มือไม่พาย อย่าเอาเท้าราน้ำ”)” - Caleb Ofori-Boateng

อย่างหนึ่งที่ทุกคนเห็นตรงกันคือ ต้องให้ความสำคัญกับสุขภาพกายและสุขภาพจิตของตัวเอง ก่อน Hotlin Ompusunggu อธิบายว่าเธอพยายามติดต่อเพื่อและครอบครัวอย่างสม่ำเสมอ เธอกล่าวว่า “การพูดคุยกับเพื่อนและครอบครัวตลอดเวลาเป็นสิ่งที่ดี แต่ต้องพยายามไม่เล่าแค่เรื่องที่เราทำสำเร็จ แต่เราต้องสามารถแบ่งปันปัญหา ความลำบากของเราได้ด้วย!” เธอเสริมว่า เธอใส่ใจสุขภาพตัวเองด้วยการทานอาหารที่มีประโยชน์ ออกกำลังกายสม่ำเสมอ และนอนหลับอย่างเพียงพอ

Shivani Bhalla เองก็ได้เรียนรู้จากการทำงานโดยตรง ว่าการใส่ใจตัวเองเป็นสิ่งสำคัญเพียงใด “เวลาเราใช้ชีวิตและทำงานที่บ้านไปพร้อมกัน ยิ่งต้องใส่ใจสุขภาพมากๆ และให้เวลากับตัวเอง ถ้าไม่อย่างนั้น จะเจอปัญหาสุขภาพขึ้นมาเฉียบพลัน เพราะฉะนั้น พยายามดูแลตัวเองให้ดีที่สุดทุกๆ วัน!” ในปัจจุบัน Shivani ให้เวลาตัวเองเป็นกิจวัตรโดยการออกกำลังกาย 6 สัปดาห์

เธออธิบายต่อว่า “ทำแบบนี้แล้วเปลี่ยนชีวิตไปสุดๆ เลย! ฉันหยุดพักงานทุกอย่างไว้จนหมด และผูกมัดเวลาพักนี้ไว้เหมือนกับเป็นงานอย่างหนึ่ง ฉันวางแผนนี้ในปฏิทินงานล่วงหน้าเป็นเดือนๆ แล้วบอกทีมว่าในช่วงเวลา 10 วันนี้ ฉันจะเคลียร์ตารางให้ว่างหมด พอทำอย่างนี้แล้ว สภาพจิตใจฉันก็ดีขึ้นมาก” นอกจากนี้ Shivani เล่าให้ฟังว่า การไม่ลังเลที่จะไปหาหมอเมื่อรู้สึกไม่ค่อยสบาย และพบจิตแพทย์อย่างสม่ำเสมอ ก็ช่วยเธอได้มากเช่นกัน

นักอนุรักษ์ท่านอื่นๆ ได้พลังใจจากการคิดถึงอนาคตในแง่บวก Rodrigo Medellín เชื่อว่าเราต้องไม่เอาตัวเองเข้าเสี่ยงภาวะการคิดแง่ลบ เขาอธิบายว่า “โลกนี้เป็นที่ที่โหดร้ายอยู่แล้ว ผมเชื่อว่าถ้าตัวเองกลายเป็นคนที่หมกมุ่นกับเรื่องร้าย กลายเป็นคนคิดลบ จะกลายเป็นว่าไปทำลายงานของตัวเอง ผมเลยพยายามสร้างความหวังในคนรุ่นใหม่ให้ได้มากที่สุด และทำให้พวกเขา รู้สึกมีพลังให้ได้มากที่สุด ผมอยากให้เด็กๆ ได้ลุกขึ้นมาเป็นผู้นำในที่ที่เขาอยู่ทุกหนทุกแห่ง” Amanda Vincent เชื่อเช่นกันว่าการพยายามคิดในแง่บวกเสมอสำคัญมาก เธอกล่าวว่า “ทางออกมีอยู่เสมอ

Caleb Ofori-Boateng กับความสุขในทุ่งหญ้าประเทศกานา

บางทีเราแค่ต้องพยายามหนักหน่อยจนกว่าจะหาเจอ แต่ถ้าเราพร้อมจะตีลังกาคิดอะไรพลิกแพลง หาความคิดใหม่ๆ ก็เจอหนทางได้เสมอ” Gladys Kalema-Zikusoka เอง ก็ชอบเฉลิมฉลองชัยชนะและข่าวดีทุกเรื่องในงานของเธอ โดยอธิบายว่า ช่วยให้เธอมีกำลังใจทำงานต่อ

Dino J. Martins เน้นย้ำความสำคัญของการมองอนาคตอย่างมีความหวัง เขาเชิญชวนให้เรามีความหวัง แม้บางครั้งจะดูหมดหนทาง และเตือนใจให้เราหาเวลานั่งอยู่กับธรรมชาติด้วย เพราะจะ “เป็นสิ่งที่เยียวยาใจที่สำคัญมากในช่วงเวลาที่ท้อแท้”

พวกเราหลายคนผันตัวมาเป็นนักอนุรักษ์ก็เพราะใช้เวลาอยู่กับธรรมชาติ ซึ่งเป็นสิ่งที่เราชื่นชอบและมีใจรั Caleb Ofori-Boateng เตือนให้เราพยายามนึกถึงสิ่งที่เราชื่นชอบเสมอ เขาบอกว่า “การทำงานสายอนุรักษ์ มีอุปสรรคหลายอย่าง และต้องเสียสละอะไรหลายอย่างเช่นกัน แต่จากประสบการณ์ผมแล้ว เหตุผลที่ผมไปต่อได้คือเพราะได้แรงฮึดสู้จากใจตัวเอง ผมรักในสิ่งที่ทำมากจริงๆ”

การมองเบื้องหน้าไปยังเป้าหมายที่เราต้องการ เป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะเพิ่มพลังใจให้ตัวเองเวลาเริ่ม ท้อแท้ Lauri Cullen และทีมของเขามีอะไรที่เรียกว่า แผนที่ความฝัน เขาอธิบายว่า “แผนที่นั้น เหมือนหัวหน้าตัวจริงของเราเลย! เรามีความฝัน และรู้ว่าอยากพาองค์กรไปต่ออย่างไร พอมองแผนที่แล้วเราก็จะเห็นความสุขที่ปลายทางครับ แล้วเราก็เห็นว่าผู้สนับสนุนของเราอยากช่วยพาเราไปต่อ เพื่อบรรลุเป้าหมายระยะยาวได้สำเร็จ” อย่างมองข้ามพลังในการมีกองเชียร์เชียวละ!

“เราเห็นผลกระทบของความมุ่งมั่น ความทุ่มเท และความรักในสิ่งที่ทำอยู่ทุกๆ วัน นี่แหละเป็นแหล่งพลังใจชั้นเลิศเลย” – Lauri Cullen

ศิลปะแห่งการระดมทุน

ที่นี้ก็รู้กันแล้วว่า การเป็นผู้นำที่ดี การสื่อสารและร่วมงานกับผู้อื่น และการดูแลสุขภาพจิตตัวเอง นั้นทำอย่างไร แต่เรายังขาดส่วนสำคัญอีกอย่างในการทำงานสายอนุรักษ์ ซึ่งก็คือการระดมทุนนั่นเอง ทุกวันนี้ ทักษะการระดมทุนเป็นส่วนสำคัญยิ่งยวดในการเป็นนักอนุรักษ์ แต่ไม่ต้องกังวลไป เพราะเหล่าผู้ชนะรางวัลวิสัยทัศน์มีคำแนะนำให้เราเยอะแยะเลย!

“ต้องพยายามสื่อสารจากใจ ผู้บริจาคชอบเรื่องราวจากภาคสนามมากๆ ฉันทันทีเลยเริ่มคุยกับพวกเขาเหมือนเป็นเพื่อน ไม่ใช่แค่เป็นผู้บริจาค เอาพวกเขามาเป็นส่วนหนึ่งของการเดินทางจนถึงเส้นชัย ถ้าเรามีฐานผู้บริจาคที่ใหญ่หน่อย ก็จะทำยาก แต่ก็ควรจะทำมันไว้เสมอ” – Hotlin Ompusunggu

การระดมทุนสนับสนุนเป็นส่วนสำคัญของทุกโครงการอนุรักษ์ แต่สำหรับคนที่ไม่เคยมีประสบการณ์ อาจดูเหมือนเป็นเรื่องประหลาดลิ้นได้ Rodrigo Medellín มีประสบการณ์ระดมทุนมาหลายปีแล้ว และเน้นย้ำว่าสิ่งสำคัญคือความมั่นใจในตัวเอง “ต้องพยายามให้ผู้ฟังมีส่วนร่วม เกิดอารมณ์คล้อยตาม และต้องมั่นใจจริงๆ ว่านี่คือสิ่งที่เราตั้งใจจะทำ”

วิธีการเล่าเรื่องของเราก็เป็นตัวช่วยที่ดีได้ Lauri Cullen เล่าว่า เขาทำงานอนุรักษ์ในป่าชายฝั่งแอตแลนติกในประเทศบราซิล ซึ่งหมายความว่า เขาทำงานในระบบนิเวศที่ตกอยู่ในอันตรายใหญ่หลวงที่สุดในโลกแห่งหนึ่ง แต่เขาก็สามารถดึงประเด็นนี้ขึ้นมาโน้มน้าวคนให้สนับสนุนงานอนุรักษ์มากขึ้นได้ โดยเฉพาะเมื่อพูดถึงสัตว์ป่าที่น่าอัศจรรย์ในป่าเหล่านี้ เช่น เสือจากัวร์ และลิงทamarinแบล็กโลออน

เขาเชื่อว่า เราควรพิจารณาพื้นที่ในการทำงานของเราให้มากขึ้น แล้วคิดว่าจะนำมา “ขาย” ต่อให้ผู้บริจาคได้อย่างไรบ้าง มีมุมมองอะไรที่น่าสนใจที่เราจะดึงมาพูดได้บ้าง? มีสัตว์ป่าชนิดไหนที่โดดเด่น

สามารถนำมาเรียกเงินบริจาคเพื่อช่วยคุ้มครองระบบนิเวศทั้งระบบได้ไหม? เราควรจะได้ตรงประเด็นทั้งหมดนี้ให้ถี่ถ้วนก่อนที่จะไปพบกับผู้สนับสนุนงานที่อาจกลายมาเป็นผู้บริจาค

ส่วนสำคัญอีกอย่างคือ เข้าใจความต้องการ และความสนใจของผู้ให้ทุน Caleb Ofori-Boateng อธิบายว่า “ผมใช้เวลาทำความเข้าใจกับสถาบันที่จะให้ทุน มากพอๆ หรือเปลืองๆ จะมากกว่าเวลานั่งเขียนโครงการเสียอีก ผมนั่งอ่านเว็บไซต์ของเขา อ่านเกณฑ์การให้ทุน แล้วไปดูว่าล่าสุดเขาให้ทุนใครไปบ้าง ทั้งหมดนี้ช่วยให้ผมคิดเหมือนผู้ให้ทุนได้”

ควรคิดไตร่ตรองให้ดีด้วยว่าต้องการระดมทุนในรูปแบบไหน อยากขอทุนผ่านองค์กรระดับชาติหรือระดับนานาชาติใหม่? หรือต้องการระดมทุนจากภาคเอกชนมากกว่า? Elena Bykova แนะนำให้หาองค์กรที่อาจแนะนำให้เรารู้จักผู้ให้ทุนหรือผู้บริจาคได้ เธอเล่าว่า “การมีความสัมพันธ์โดยตรงกับผู้บริจาคเป็นอะไรที่มีประโยชน์มากๆ เพราะเราจะสามารถเล่าได้เต็มที่ ว่าทำไมต้องการเงิน และเงินที่ได้จะช่วยได้เยอะแค่ไหน นอกจากนี้ เรายังได้สร้างมิตรภาพกับผู้บริจาค ซึ่งอาจกลายมาเป็นเพื่อนเราได้ด้วย”

Purnima Barman รมรณรงค์การอนุรักษ์นกตะกามในอินเดีย

เรื่องมิตรภาพนี้เป็นส่วนที่ผู้ชนะรางวัลวลิตีลีย์หลายๆ คน เห็นพ้องต้องกัน การมีผู้บริจาคก็เป็นเรื่องหนึ่ง แต่การนำความสัมพันธ์นั้นมาต่อยอด จนเกิดเป็นแหล่งทุนระยะยาวได้ Lauri เสริมว่า “ผมเชิญชวนผู้บริจาคส่วนมากให้มาคุยงานด้วยตาตัวเอง แน่ใจว่าเราส่งรายงานการทำงานและภาพถ่าย แต่ก็สู้การมาที่นี้แล้วใช้เวลาร่วมกับคนที่นี่จริงๆ ไม่ได้เลย” Purnima Barman กล่าวเสริมอีกว่า ความโปร่งใสสำคัญมากในการรักษาความสัมพันธ์ เธอกล่าวว่า “เขาควรทราบทุกอย่างเกี่ยวกับงาน เพราะฉะนั้นไม่ต้องอายที่จะเล่าปัญหาหรือความลำบากที่เจอด้วย”

เราควรจำไว้ด้วยว่า ผู้ให้ทุนนั้นไม่ใช่แค่เงินบริจาคที่ไร้ตัวตน Amanda Vincent เตือนว่าเราควรจะคุยกับเขาในฐานะคนด้วยกัน เธออธิบายว่า “ควรจะให้เขารู้สึกภูมิใจที่ได้สนับสนุนเรา และให้เขารู้สึกว่าเราให้เขาเป็นส่วนหนึ่งของงานจริงๆ เพราะฉะนั้น เขียนรายงานส่งให้ทันเวลา แล้วพยายามหาทางพูดคุยติดต่อกับผู้บริจาคทางอื่นๆ ด้วย”

สุดท้ายแล้ว โครงการอนุรักษ์มักต้องปรับตัวและยืดหยุ่นได้เสมอ Shivani Bhalla จึงแนะนำให้เราหาทุนจากช่องทางที่หลากหลายที่สุดเท่าที่จะทำได้ แทนที่จะไปทุ่มอยู่กับแค่ทุนใดทุนหนึ่ง เธอแนะนำอีกเช่นกันว่าหน้าที่การระดมทุนไม่ต้องเป็นหน้าที่ของคนคนเดียว “ขอความช่วยเหลือจากทีมเลย! ฉันแนะนำให้ทุกคนที่ทำงานเรียไร้เงินใช้วิธีนี้ ลองถามเพื่อนร่วมทีมดูว่ามีใครสนใจมาช่วยงานส่วนนี้ไหม แล้วจากนั้นก็ค่อยฝึกเขาได้”

“พูดอย่างนี้ก็เหมือนจะน่าเน่า แต่ก็จริงครับ เราต้องพยายามเข้าไว้โดยไม่ลดละ ลองสมัครทุนใหม่เรื่อยๆ จนกว่าจะสำเร็จ”

- Çağan Sekercioğlu

คำแนะนำก่อนเริ่มต้น

อ่านคำแนะนำมาเยอะขนาดนี้ อยากเริ่มงานกันหรือยัง? ตอนนี้ เรายังมีคำแนะนำอีก 5 อย่างที่ผู้ชนะรางวัลวลิตีย์บอกเราว่า ถ้ารู้แบบนี้ตั้งแต่เริ่มทำงานก็คงจะดี

“ศึกษาเรื่องสังคมวิทยา จิตวิทยา ครุศาสตร์ หรือแม้กระทั่ง ภาษาศาสตร์ เพราะต้องมีความรู้เกี่ยวกับภาษาต่างๆ ด้วย การมีทักษะและความรู้หลายๆ แบบมีประโยชน์มากสำหรับนักอนุรักษ์”
- Elena Bykova

“สิ่งเดียวที่ไม่ควรทำอย่างยิ่ง คือการใช้ชีวิตต่อไปเหมือนเดิมโดยไม่เปลี่ยนแปลงอะไรเลย” - Rodrigo Medellín

“เริ่มรักษาระบบนิเวศในสวนหลังบ้านของคุณ แล้วให้มันจุดประกายคุณต่อไป เราต้องเริ่มเรียนรู้เรื่องการอนุรักษ์จากบ้านตัวเอง” - Purnima Barman

“การเรียนรู้มาจากการลงพื้นที่นี่แหละ! ความรู้ส่วนมากจะมาจากการทำงานกับคน การลองผิดลองถูก ลองทำอะไรใหม่ๆ ด้วยตัวเอง” - Lauri Cullen

“ผมแนะนำให้สร้างนิชเฉพาะของตัวเองก่อน แล้วจากนั้นค่อยดัดแปลงต่อไปสำหรับโอกาสในอนาคต คุณช่วยโลกได้อยู่แล้ว ไม่ว่างานของคุณจะมีลักษณะแบบไหน” - Pablo Borboroglu

ผู้ร่วมจัดทำ

1

เม็กซิโก

Rodrigo Medellín

2

กัวเตมาลา

Marleny Rosales-Meda

3

บราซิล

Laury Cullen

4

อาร์เจนตินา

Pablo Borboroglu

5

ตุรกี

Çağrı Şakercioğlu

6

กานา

Caleb Ofori-Hoateng

7

เคนยา

Dino J. Martins
Shivani Bhalla

8

อูกันดา

Gladys Kalema-Zikusoka

9

อินโดนีเซีย

Hotlin Ompusunggu

10

ฟิลิปปินส์

Amanda Vincent

11

อินเดีย

Purnima Barman

12

อุซเบกิสถาน

Flena Bykova

Purnima Barman จาก NGO Aaranyak กำลังฝึกทีมงานอนุรักษ์นกตะกราม เข้ากับการปฏิรูปสังคมในรัฐอัสสัม โดยสร้างรายได้เพิ่มให้ผู้หญิงกว่า 10,000 คน จากการปักกลายนกตะกรามฮาร์กิลาลงบนผ้าทอพื้นบ้าน เธอชนะรางวัลวิถีสีย์ ในปี 2017 และได้รับเงินสนับสนุนต่อเนื่องในปี 2019

Shivani Bhalla และ NGO ของเธอ ชื่อ Ewaso Lions ร่วมมือกับนักรบเผ่า Samburu เพื่อคลี่คลายความขัดแย้งระหว่างชาวไร่และสัตว์กินเนื้อในเคนยา Shivani ชนะรางวัลวิถีสีย์ปี 2014 และได้ขยายขอบเขตการทำงานเพิ่มเติม ด้วยเงินสนับสนุนในปี 2019

Pablo Borboroglu ได้รางวัลชนะเลิศของ WFN ในปี 2018 นั่นคือ รางวัลวิถีสีย์ระดับเหรียญทอง (Whitley Gold Award) Pablo เป็นผู้ก่อตั้งสมาคมเพนกวินโลก (Global Penguin Society) ที่ที่เขาผนวกวิทยาศาสตร์ ศาสตร์การจัดการ และศาสตร์การสอนเข้าด้วยกัน เพื่อช่วยอนุรักษ์เพนกวินทั่วซีกโลกใต้ และใช้เพนกวินเป็น สปีชีส์นำร่องสร้างความสนใจให้วงการอนุรักษ์สัตว์น้ำโดยรวมด้วย

Elena Bykova ได้รับรางวัลวิถีสีย์ปี 2011 และเงินสนับสนุนเพิ่มเติมปี 2013 เธอได้ช่วยกวางแอนทิลอปไซกาแห่งที่ราบสูง Usyurt ในประเทศอุซเบกิสถาน จากความเสี่ยงสูญพันธุ์ขั้นวิกฤติ ขณะนี้ ด้วยเงินสนับสนุนเพิ่มเติมของปี 2020 เธอและทีมงานที่ Saiga Conservation Alliance กำลังทำงานฟื้นฟูระบบนิเวศโดยผนวกชุมชนโดยรอบ ในพื้นที่แอ่ง Aral Sea

Çağan Hakkı Şekercioğlu เป็นหนึ่งในผู้นำด้านการอนุรักษ์ในตุรกี เขาชนะรางวัลวิถีสีย์ระดับเหรียญทองและได้รับเงินทุนสนับสนุนต่อเนื่องหลายรางวัล ปัจจุบันนี้ เขาและองค์กรภาคประชาสังคม KuzeyDoğa กำลังปกป้องระบบนิเวศพื้นที่ชุ่มน้ำไปพร้อมๆ กับช่วยเหลือสนับสนุนความเป็นอยู่ของคนท้องถิ่น

Laury Cullen ได้รางวัลวิถีสีย์ปี 2002 และเงินทุนสนับสนุนต่อเนื่องกว่า 5 รางวัล เขาได้เป็นผู้นำด้านการแก้ไขปัญหามลพิษอากาศเปลี่ยนแปลงในเวทีโลก จากงานของ NGO ของเขา ชื่อ IPE เขาได้ฟื้นฟูทางเชื่อมระหว่างป่าผืนใหญ่ที่สุดในบราซิล ด้วยต้นไม้กว่า 1.4 ล้านต้นจากเรือนเพาะชำชุมชน โครงการนี้ไม่เพียงแต่ดูดซับคาร์บอนและสนับสนุนชุมชนท้องถิ่น แต่ยังช่วยเชื่อมระบบนิเวศของสัตว์ป่า ตั้งแต่ลิงทามารินแบล็กไลออน (Black lion tamarin) เสือจากัวร์ และสมเสร็จ

Dino J. Martins ทำการวิจัยเรื่องปฏิสัมพันธ์ระหว่างแมลงและพืช ร่วมมือกับเกษตรกรเรื่องการทำเกษตรยั่งยืน และช่วยเป็นที่ปรึกษาให้กับรัฐบาลเคนยาเรื่องกฎหมายควบคุมยาฆ่าแมลง เขาอุทิศชีวิตเพื่อผู้คนที่ต้องดิ้นและแมลงนักผสมเกสร และงานของเขาได้ช่วยพัฒนาความมั่นคงทางอาหาร เพิ่มรายได้ให้ผู้คน และรักษาความหลากหลายทางชีวภาพทั่วทวีปแอฟริกาตะวันออก หลังจากชนะรางวัลวิถีสีย์ระดับเหรียญทอง เขาเป็น “ศิษย์เก่า” วิถีสีย์ท่านแรกที่ได้ร่วมคณะกรรมการ WFN

Rodrigo Medellín มนุษย์ค้างคาวแห่งเม็กซิโก ได้รับการสนับสนุนจาก WFN เป็นเวลากว่า 17 ปี ในซึ่งเขาได้ขยายงานไปสู่ 16 ประเทศใน 4 ทวีป พร้อมกับ NGO ของเขา BIOCONCIENCIA เขาได้เปลี่ยนแปลงความคิดของผู้คนเกี่ยวกับค้างคาว และเชิดชูความสำคัญของพวกมันในด้านการผสมเกสร การควบคุมจำนวนสัตว์ไม่พึงประสงค์ และการกระจายเมล็ดพันธุ์พืช

Caleb Ofori-Boateng ชนะรางวัลวิถีสีย์ปี 2019 เขาเป็นนักวิทยาศาสตร์ที่ศึกษาวิจัยสัตว์เลื้อยคลานอย่างเป็นทางการท่านแรกของประเทศกานา Caleb เป็นผู้ค้นพบและปกป้องกบโตโกตัวลื่น (Togo Slippery Frog) พร้อมกับ NGO ของเขา Herp Conservation Ghana

Hotlin Ompusunggu ชนะรางวัลวิถีสีย์ปี 2011 รางวัลวิถีสีย์ระดับเหรียญทองปี 2016 และกำลังเพิ่มขีดความสามารถงานของเธอด้วยรางวัลเงินสนับสนุนต่อเนื่องปี 2019 ความยากจนและปัญหาสาธารณสุขเป็นตัวการหลักของการตัดไม้ทำลายป่าในอินโดนีเซีย เธอและ NGO ของเธอ Healthy Planet Indonesia ให้บริการสาธารณสุขโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย โดยแลกกับการปลูกป่าฟื้นฟูระบบนิเวศของลิงอุรังอุตัง

Marleny Rosales-Meda รมรงค์ให้ภูมิปัญญาพื้นบ้านว่าด้วยการล่าสัตว์อย่างยั่งยืน เป็นหัวใจงานอนุรักษ์และกฎหมายประเทศกัวเตมาลา หลังจากชนะรางวัลวิถีสีย์ปี 2008 และรางวัลเงินสนับสนุนต่อเนื่องอีก 3 รางวัล เธอได้สร้างพื้นที่ล่าสัตว์ที่รองรับด้วยหลักการวิทยาศาสตร์และชุมชนท้องถิ่นเป็นแห่งแรกในประเทศ ขณะนี้ เธอทำงานกับ NGO ของเธอ ORCONDECO ในการเพิ่มขีดความสามารถของวงการอนุรักษ์ โดยสนับสนุนผู้นำรุ่นใหม่

Amanda Vincent เป็นผู้ชนะรางวัลวิถีสีย์รางวัลแรก! ตลอดระยะเวลา 30 ปีที่ผ่านมา เธอรณรงค์ยุติการค้ามนุษย์ในประเทศฟิลิปปินส์ ต่อสู้กับวิธีการจับปลาที่ทำลายระบบนิเวศ เช่นการใช้ฉนวนลาก และเป็นผู้ดำเนินนโยบายจัดการทรัพยากรทางทะเลพร้อมกับ NGO ของเธอ Project Seahorse

Gladys Kalema-Zikusoka ช่วยดูแลสุขภาพของกอริลลาภูเขาและผู้คนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่เดียวกันนั้น ตลอดจนแบ่งปันทรัพยากร และมี DNA ร่วมกัน 98% เธอเป็นสัตวแพทย์สัตว์ป่าคนแรกของอูกันดา ก่อนที่จะก่อตั้ง Conservation Through Public Health และได้กลายเป็นนักอนุรักษ์แนวหน้าในเวทีโลกหลังจากชนะรางวัลวิถีสีย์ระดับเหรียญทองในปี 2009 และเงินสนับสนุนต่อเนื่องตามมา

คณะผู้จัดทำ

เนื้อหาและคอนเซปต์

คอนเซปต์และออกแบบโดยรวม โดย Julia Migné.

สัมภาษณ์ผู้ชนะรางวัลดีลิตี โดย Giada Giacomini, Iona Cunningham-Eurich, Julia Migné, Sarah Wheedleton, Sofia Castelló y Tickell, Susana Veloso Soares, Trisha Gupta, และ Will Sharkey.

จัดหาภาพประกอบโดย Maria Carbi

พิสูจน์อักษรโดย Amy Forshaw, Danni Parks, Marie Conroy, Sofia Castelló y Tickell, Susana Veloso Soares, Trisha Gupta, และ Will Sharkey.

แปลเป็นภาษาไทยโดย กมลมาศ สมุทรรัตนกุล
ภาพประกอบ: Carla Rhodes (ภาพของ Purnima Barman p.25), HJ Koldewey (ภาพของ Amanda Vincent p.26)), Les Films au Clair de Lune (ภาพของ Caleb Ofori-Boateng p.26), Nina Fascione (ภาพของ Shivani Bhalla p.25), Stacey Iverson (ภาพของ Elena Bykova p.25).

สนับสนุนโดย

กองทุนดีลิตีเพื่อธรรมชาติ Whitley Fund for Nature

พิมพ์ครั้งแรกในสหราชอาณาจักร ปี 2022 โดย
Conservation Optimism

คู่มือฉบับนี้ถือลิขสิทธิ์ Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License

เรายินดีและเชิญชวนให้ผลิตซ้ำและเผยแพร่คู่มือเล่มนี้ต่อ ในทุกช่องทาง ไม่ว่าจะผ่านทางอิเล็กทรอนิกส์ ทางเสียง สื่อสิ่งพิมพ์ ฯลฯ.

คู่มือนำทางสำหรับต้นกล้าอนุรักษ์

